

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1694/2021
22.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Огњен Тарабић адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Младен Домазет адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији туженог која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 343/20 од 08.10.2020. године, у седници већа која је одржана дана 22.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 343/20 од 08.10.2020. године, дела првог става изреке – у погледу обавезе издржавања.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 1662/18 од 20.11.2019. године, ставом првим изреке, разведен је брак закључен дана ...1999. године пред матичарем Општине ..., евидентиран под текућим бројем ... за 1999. годину, између ББ, рођеног ...1971. године у ... и АА, рођене ...1973. године у ..., на основу одредбе члана 41. Породичног закона Републике Србије. Ставом другим изреке, малолетна деца парничних странака ВВ, рођен ...2007. године у ... и ГГ, рођен ...2012. године у ..., поверени су мајци АА да самостално врши родитељско право. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ и малолетног ГГ плаћа месечно износ од по 20.000,00 динара, укупно 40.000,00 динара сваког 01-ог до 10-ог у месецу за текући месец на рачун законске заступнице мајке АА, и то почев од 31.10.2018. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски разлози или док се услови не промене, с тим што ће доспеле а неисплаћене износе платити најкасније у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом четвртим изреке, уређено је одржавање личних односа малолетне деце са оцем. Ставом петим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог којим је тражио да суд малолетног ВВ и малолетног ГГ повери оцу ББ на самостално вршење родитељског права и да уреди модел виђања малолетне деце и мајке АА, као и да обавезе тужилу АА да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно износ од по 100.000,00 динара, као неоснован. Ставом шестим изреке, констатовано је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 343/20 од 08.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П2 1662/18 од 20.11.2019. године у ставу другом, петом, шестом и у делу става трећег изреке, којим је тужени обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ и малолетног ГГ плаћа сваком детету по 15.000,00 динара, од 01-ог до 10-ог у месецу за текући месеци почев од 31.10.2018. године као дана подношења тужбе па убудуће, а у преосталом делу става трећег изреке иста пресуда је преиначена и тужбени захтев којим је тужила тражила да суд обавезе туженог на плаћање износа за издржавање малолетне деце од још по 5.000,00 динара за свако дете за период од 31.10.2018. године као дана подношења тужбе па убудуће, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду П2 1662/18 од 20.11.2019. године у ставу четвртм изреке, којим је уређен начин одржавања личних односа малолетног ВВ и малолетног ГГ са оцем ББ, утолико што ће се лични односи деце и оца одвијати спонтано док отац и деца станују у истом стану, а када се раздвоје деца ће бити са оцем сваке среде после наставе до 20 часова, сваког другог викенда од петка после наставе до недеље у 19 часова, сваког другог државног и верског празника у складу са Законом о државним и другим празницима, с тим да се празници ротирају сваке године, на дан очеве крсне славе, сваки други рођендан деце, сваке године 15 дана у јулу и 15 дана у августу и 7 дана у току зимског распуста у фебруару месецу. Ставом трећим изреке, констатовано је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу који се односи на допринос туженог на издржавање малолетне деце парничних странака.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП у вези члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности. Није основан навод ревидента да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, будући да је другостепени суд у жалбеном поступку правилно применио одредбе Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су закључили брак дана 28.04.1999. године. Малолетни ВВ рођен је дана ...2007. године, а малолетни ГГ рођен је дана ...2012. године. Тужила је рођена ...1973. године, запослена је у ДД и њена месечна зарада износи око 200.000,00 динара, нема друге обавезе издржавања осим у односу на малолетну децу парничних странака. Тужила је корисник кредита код ... банке партијом доспећа 31.10.2024. године у месечном ануитету од 33.544,49 динара, укупно задужење на дан 09.09.2019. године је 1.716.843,94 динара, док за партију кредита чије је доспеће 31.10.2025. године задужење тужиле у месечном ануитету износи 5.128,95 динара, укупно задужење 293.017,71 динар. Тужила је такође корисник кредита у износу од 5.040,40 евра, месечни ануитет износи 96,74 евра. Осим прихода из радног односа тужила не остварује додатне приходе. Тужени је рођен ...1971. године и запослен је у ... „ЂЂ“, где остварује месечну зараду од око 72.000,00 динара. Има право својине са 36/92 идеална дела на троипособном стану број ... који се

налази на четвртом спрату зграде број 4 у улици ... у ..., површине 92 м² и право сусвојине са 2/3 идеалног дела гаражног места број ... у улици ... у ..., површине 14,33 м², такође има право својине на стану број 29а који се налази у улици ... у ... површине 35 м². Поред месечне зараде тужени остварује приходе од издавања непокретности и то: у износу од 300 евра месечно од издавања гарсоњере и 100 евра месечно од свог сувласничког удела на стану који је наследио од мајке, укупно 400 евра месечно. У току трајања брака тужени је подигао кредит код ... банке са отплатом до 15.11.2026. године, по којем задужење на дан 24.11.2018. године износи 501.766,91 динар, са месечним ануитетом у износу од 8.279,71 динар, док за партију кредита са доспећем дана 15.10.2024. године задужење на дан 24.11.2018. године износи 966.236,98 динара, а месечни ануитет 18.118,73 динара. Осим обавезе издржавања у односу на малолетну децу парничних странака тужени нема друге обавезе издржавања. Брачна заједница парничних странака је престала током 2018. године, али и даље живе у истом стану заједно са својом малолетном децом и имају независна домаћинства. Оба родитеља имају приближно исте личне потребе и сличне издатке, сходно висини своје зараде. Тужени од октобра 2018. године самостално плаћа све дажбине за стан у коме живе у укупном износу од око 30.000,00 динара. Малолетни ВВ је ученик Основне школе „...“ где похађа 6 разред, а малолетни ГГ, похађао је предшколску установу и уписао први разред Основне школе „...“. Поред основних потреба за храну од по 12.000,00 динара месечно, гардеробу од по 5.000,00 динара месечно и кућну неговатељицу од 25.000,00 динара месечно, потребна су им средства за уџбенике, школски прибор и одређена средства за задовољење друштвених и културних потреба примерених деци њиховог узраста. Од ваннаставних активности малолетни ВВ има приватне часове који месечно коштају 14.000,00 динара, тренинг који кошта 4.000,00 динара, џепарац у износу од 2.500,00 динара, и ваннаставне активности у износу од 2.000,00 динара, што укупно износи 22.500,00 динара, док малолетни ГГ иде на спорт који кошта сваког месеца по 4.000,00 динара, трошкови логопеда су 10.000,00 динара а ваннаставних активности од око 2.000,00 динара. Ручак у школи је 4.000,00 динара, па за његове потребе је потребно 20.000,00 динара месечно. Минимална сума издржавања, према подацима објављеним од Министарства за рад и социјалну политику у време доношења првостепене пресуде износила је 26.016,00 динара.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, правилан је закључак другостепеног суда да је тужени као отац у обавези да доприноси издржавању малолетне деце износом од по 15.000,00 динара месечно, почев од дана подношења тужбе 31.10.2018. године па убудуће док за до постоје законски услови.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона, прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Одредбом става 2. овог члана, прописано је да потребе повериоца зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, док је одредбом става 3. истог члана прописано је да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања.

Полазећи од утврђених потреба малолетне деце, као поверилаца издржавања, с обзиром на њихов календарски узраст и могућности туженог као дужника издржавања, имајући у виду да је обавеза да сразмерно свом имовном стању, здравственим и радним

способностима, у складу са потребама малолетне деце доприноси њиховом издржавању, правилна је одлука другостепеног суда о обавезивању туженог да на име свог доприноса за издржавање деце месечно плаћа износ од по 15.000,00 динара за свако дете, због чега су неосновани наводи у ревизији о погрешној примени материјалног права.

Неосновани су и наводи у ревизији, да висина издржавања по правилу не може бити мања од 15% нити већа од 50% редовних месечних новчаних примања дужника издржавања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, што је прописано одредбом члана 162. став 2. ПЗ, а да је другостепени суд туженог, као дужника издржавања, обавезао да плаћа више од 50% својих редовних месечних примања. Наиме, у току поступка је утврђено да тужени остварује месечну зараду од 72.000,00 динара и приходе од издавања својих непокретности у износу од 400 евра месечно, па је другостепени суд обавезао туженог да издржавању малолетне деце доприноси износом од по 15.000,00 динара месечно, укупно 30.000,00 динара, што је мање од 50% од прихода које тужени месечно остварује.

Такође су неосновани наводи у ревизији туженог да нису утврђене стварне потребе малолетне деце, као ни стварни приходи, ни расходи оба родитеља, имајући да су од стране другостепеног суда правилно утврђене месечне потребе малолетне деце и могућности туженог, те да тужени као отац може и мора да доприноси износом од по 15.000,00 динара месечно за свако дете, с тим да се ова одлука може изменити у свако доба када се промене чињенице и околности на којима је заснована.

Неосновани су и наводи у ревизији туженог да је тужени побијаном пресудом обавезан да тужиљи исплати ретроактивно месечне износе издржавања, чиме је доведен испод границе сиромаштва, што није у најбољем интересу деце, обзиром да тужени није обавезан на плаћање доприноса за издржавање тужиље, већ малолетне деце и то почев од дана подношења тужбе па убудуће, дајући разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић